

EESTI SKOUT

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.

Vastutav toimetaja:
K. Treffner.

Päätoimetaja:
J. Tederson.

Toimetus: H. Hamer, E. Jõgi, R. Kõiv, H. Roos.

Nr. 5/6. 1925. a.

V. aastakäik.

**Eesti Skoutide
Maleva maa-
konna skout-
malevate
päälikud.**

Ees: skm. H. Paal-
mann (Tallin), skm.
J. Kõks (Tartu):

seisavad: J. Puus-
tusmaa (Võru),
nskm. A. Grönberg
(Haapsalu), nskm.

E. Lemming
(Narva).

SISU: III. Üleriikline Eesti Skoutide Kongress. / Teadaanne Eesti skoutidele. / Jamboree. / Kuidas kõik sündis. / Skoutlus. / Ühe mängu lugu. / Karr. / Teated. / Skoutliste aumärkide annetamise määrused. / 10 telki ühest riidest. / Kuulutused.

III Üleriikline Eesti Skoutide kongress, peetud Tartus 5. ja 6. aprillil s. a.

Esimene päev.

Päike paistab kevadkülmade õhku soojemaks — skoutid jooksevad ringi paljapõlvi, palgest peegeldades julgust ja elurõõmu. Varakult kogub neid Treffneri gümnaasiumi, et sääl ühiselt nõupidades omi sihte selgitada ja uusi rajada.

Kell kõliseb. Päästaabi Ülem hra J. Hünerson avab kongressi, avaldades eelseisva töö kohta kõige paremaid lootusi.

Selle järele valitakse kongressi juhatajad: skm. J. Kõks, skm. H. Paalmann, üliõpil. A. Paal. Sekretariaati valitakse: nskmd E. Peetsu, A. Tari ja E. Vardja, skoudid V. Kliimand, O. Peterson, H. Einblau, V. Jõgi. Mandaatkommisjoni valitakse A. Kasak (Trt.), Klemeier (Tln.), Peep (Vlk.), Sammet (Hpsl.), Laubert (Pd.), Hain (Vr.), Villes (Nrv.)

Kongressi tervitab soojade sõnadega hra haridusminister prof. Dr. Rahamägi, sõjaministeeriumi esitaja kol. Maser, Tartu Maleva Vanem direktor K. Treffner ja hulk teisi. Noorseppadest tervitatakse Tartu, Tallinna, Sakala ja Eesti Noorseppade Liidu Nõukogu poolt.

Telegrammiga tervitavad:

Riigivanem:

Tartu Treffneri gümnaasium, Üleriiklise Skoutide Kongressi korraldavale toimkonnale.

Tervitan skoutide kongressi, soovides tööle edu meie noorte organiseerimiseks ja kasvatamiseks. Meie noored skoutid on alati valmis olnud isamaa kasuks töötama. Olgu kongress sellele tööle uueks tõukeks ja viigu töö laiemale alusele selleks, et neist skoutidest sirguks tublid mehed, kes oleks meie riigile tudegeds.

JAAKSON

Riigivanem.

Lauldakse skoutide hümnit „Eestimaa, mu isamaa“.

Peavanem:

Treffneri gümnaasium, Tartu.

Tervitan III Üleriiklist Skoutide Kongressi, soovjn noortele isamaalastele rohket edu ja püsivat jõudu levitada ning kindlustada skoutluse kõrgeid põhimõtteid Eestis.

Peavanem KANN.

Edasi on tervitustelegrammid E.S.M. aujuhatuse liige Dr. O. Kallas'ilt Londonist, Tln. Skoudi Sõprade S-si esimees J. Paalmann'ilt, Läti Skoutide organisatsioonilt, Eesti Vene Skoutide ühenduselt j. t. Esimene koosolek lõpeb päevakorra ja kongressi kodukorra muutmatu vastuvõtmise ja aruannete kuulamise, kongressi üldise pildistamisega.

Kongressist osavõtjad

(mandaatkommisjoni aruande järele).

Malevad (rühmad)	Täieõigusega	Sõnaõigusega	Kokku	Märkused
Tartust.	46	10	56	*) Siin hulgas guideidelt 32, noorsepadelt 5 ja Tallinna Vene skoutide organisatsioonilt 6 esitajat.
Tallinnast.	35	22	57	
Valgast	14	3	17	
Võrust	13	7	20	
Paidest.	8	4	12	
Haapsalust	4	—	4	
Narvast	3	3	6	
Kuresaarest	1	—	1	
Järva-Jaanist	1	—	1	
Viljandist		2	2	
Kokku .	125	51*)	176	

Teine koosolek algab skm. J. Tederson'i referaadiga „Skoutlise tegevuse sihtjooned lähemas tulevikus“. Käsitades Eesti skoutluse arengut, leiab tarviliku üksikutel aladel muudatusi, midu aga üldist süvenemist ja põhjalikumalt tööd. Võetakse vastu esitatud resolutsioon (71 häält poolt).

„Skoutlise vaimu süvendamiseks Eestis tuleks:

1) korraldada suuremal hulgal laiemaulatuslisi kogumisi pidustuste, laagrite, manöövrite, külaskäikude ja võistluste kujul;

2) saata Eesti skoute väljamaale skoutlusega tutvunema, võimaldades neile osavõttu väljamaalaste laagritest ja pidustustest;

3) korraldada skoutidele kursusi ja loenguid erialadel, sääljuures neid (erialasi) põhjalikumalt läbikaalumisele võttes ja vastavalt Eesti oludele korraldades; ümberkorraldamisel arvestades seisukohaga, mis meie riik omab oma asendi ja naabruse tõttu;

4) Eesti skoutides ja üldse noortes äratada huvi looduse tundma õppimise, temas elamise; eriti laagrite ja metsaelu — indiaanlaslikkuse vastu.“

Järgmisena kannab Päästaabi Ülem hra J. Hünerson ette referaadi „Vormiriiede kandmine skoutide vanematel sõpradel“, mille siin täielikult toome.

„Minu referaat oli mõeldud just vanematele skoudi sõpradele. Kahju, et neid praegusel silmapilgul saalis nii vähe näen. Kuid ärge oodake minu sõnu, vaid tehke minu tegude järele: Tõmmake omale vormiriided selga nagu seda mina olen teinud. Ja see on ka kõik, mida ma öelda tahtsin.“ Nii algas ja lõpetas elavate kiiduavalduste saatel meie lugupeetud sõber „papa Hünerson.“

Referent päälük A. Kasak esitab meile järgmisena resolutsiooni, käsitades referaadis „Skoudid ja teised noorsoo organisatsioonid“ lühidalt mitmesuguseid noorte organisatsioone:

Peavanema päevakäsk Eesti Skoutide Malevale.

Jüripäeval 1925.

§ 1.

Möödunud talvel on skoutlus Eestis tugevasti uusi juuri ja kasvusid ajanud, Eesti skoutide pere kosub jõudsasti. Kätte jõudnud kevadel ja eeloleval suvel avaneb skoutidele vabas looduses avar võimalus rõõmsaks tegutsemiseks. Soovin täna sel skoutide kevadpähal Eesti skoutidele hääd kordaminekut nende suvehooaja ettevõtetes ja skoutidele üleilmiselt omase vendluse arendamises, et sirguda ühitudes tugevateks kodukaitsjateks.

§ 2.

Eesti Skoutide Maleva Päästaap on läbi kaalunud mitmesuguste skoutliste organisatsioonide ja juhtivate isikute avaldused skoutide teenete asjus ning on ka Skoutmasterite Kogu arvamised nende kohta tähelepanelikult ära kuulanud. Sel teel selginud seisukohtade põhjal olen otsustanud:

1. Nooremskoutmasteriteks ülendada esimese järgu skoudid:
 - a) A. Kasak, H. Michelson ja H. Lehepuu — Tartu Skoutide Malevast.
 - b) Artur Grönberg — Läänemaa Skoutide Malevast.
 - c) Eduard Lemming — Narva Skoutide Rühmast.
2. Teenuste märgi annetada skoutmaster J. Tedersonile — Võru Skoutide Malevast.

3. Teenuste diploomi annetada:
 - a) nooremskoutmaster R. Tulvenile — Tallinna Hundipoegade Perest,
 - b) nooremskoutmaster E. Pavelsonile — Tallinna Skoutide Malevast,
 - c) esimese järgu skout A. Kasakile,
 - d) nooremskoutmaster E. Peetsule ja
 - e) nooremskoutmaster E. Vardjale — Tartu Skoutide Malevast.
4. Eeskujuliku skoudi märgi annetada esimese järgu skout A. Grönbergile — Läänemaa Skoutide Malevast.
5. Eeskujuliku hundipoja märgi annetada hundipoegadele:
 - a) Udo Veidenstrauch'ile ja
 - b) Sergei Oniks'ile — Tallinna Hundipoegade Perest;
 - c) Artur Kurismann'ile — Läänemaa Skoutide Malevast.
6. Hoolsusmärgi annetada:
 - a) Tartu Skoutide Malevast skoutidele; V. Stockmarile, V. Kliimandile, K. Lippingile, E. Arrole, H. Tõldseppile, A. Kutsikile, H. Printsmannile, E. Hirschile ja D. Pasternakile;
 - b) Läänemaa Skoutide Malevast skoutidele: K. Tavastile, P. Sammetile ja V. Vannile.

„Kongress tunnistab tarvilikuks Eesti skoutidel pidada kinni neist põhimõttest, mis on vastu võetud eelmisel kongressil ning milledest oleme kinni pidanud senise tegevuse juures, s. o.: skoudid tahavad sõprust ning solidaarsust teiste noorsoo org-ide suhtes pidada, ning selles sihis töötada, teades, et ühine ja vennalik töö annab maksimaalseid tagajärgi meie kalli kodumaa noorte liikumisega, tõstes kõrgele nendes paremaid inimlikke väärtusi.“ Võetakse vastu 69 häälega poolt.

Nüüd järgneb oodatud referaat skm. H. Paalmannilt: „Skoutlised pidustused välismail.“ Osavõtjate ridades tekkib elavus, vaatamata päeva väsimusele. Skm. Paalmann jutustab osavõetud pidustustest välismaade skoutide juures, kaldudes ka Eesti Jamboree mõttele. Referaadi lõpul kostub tugev „p-r-a-v-o,“ mille järele oht-rasti sõna võetakse, kuid et Eesti Jamboree kõigil keelel, leitakse tarviliku läbirääkimisi pidada järgneval päeval, skm. J. Kõksi referaati

Teadaanne Eesti skoutidele.

Eesti Skoutide Maleva Päästaap, kõrgelt hinnates Eesti skoutide Peavanema dir. N. Kanni teeneid Eesti skoutluse edendamise alal, otsustas kinnitada Skoutmasterite Kogu poolt hääks kiidetud Tallinna Skoutide Maleva soovialdust annetada Peavanemale svastika lindiga rinnal kandmiseks.

Sellest Eesti skoutidele teatades usun, et kõik minuga ühinevad paremate soovide avaldamisel Peavanemale N. Kannile selle tänuehte annetamise puhul, et tema kaua ja mõjukalt Eesti skoutlise liikumise juhina võiks tegutseda.

Tallinnas, Jüripäeval 1925.

Eesti Skoutide Maleva

Päästaabi ülem: J. HÜNERSON.

§ 3.

Kolmas käsk ütleb: Skoudi kohus on teistele kasulik olla ja neid aidata. Eriiselt vajavad abi ligimised, kes hädas on. Skoudi valmisolekut surmahädas olevate ligimeste päästmiseks hindavad kõrgelt nii päästetud kui ka kõik kaaskodanikud. Olen õnnelik, et Eesti skoutide peres teenete arv elupäästmise alal jälle on kasvanud. Selle eest annan elupäästmise risti kolmanda järgu rinnal kandmiseks esimese järgu skout Peeter Kudrjartseville Tartu Skoutide Malevast ja Hundipoeg Georg Kurbišele Läänemaa Skoutide Malevast — uppujate päästmise eest. Olgu nende skoutide ennastalgav kohusetäitmine eeskujuks kõigile Eesti skoutidele.

§ 4.

Aastate jooksul on paljud skoutide juhid ja organisatsioonid esinenud soovialdustega oma vanemate sõprade ja toetajate vastu oma tänumeelt üles näidata skoutliste tänumärke annetamise teel. Päästaabi ja Skoutmasterite Kogu nõuandel olen nüüd tarvilikuks pidanud kinnitada järgmised svastika annetamised:

1. Svastika lindiga rinnal kandmiseks:
 - a) E. Sk.M. Päästaabi ülemale J. Hünersonile — Skoutmasterite Kogu, Tallinna Skoutide Maleva ja Tallinna Hundipoegade Pere poolt;
 - b) Tallinna Skoudi Sõprade Seltsi esimehele J. Paalmannile — Tallinna Skoutide Maleva poolt.
 - c) Tallinna Skoutide Maleva vanemale major R. Palmile — Tallinna Skoutide Maleva poolt;
2. Svastika nõelaga rinnal kandmiseks:
 - a) Tallinna Skoutide Maleva end. vanemale dir. Fr. Sauerile — Tallinna Skoutide Maleva poolt;

- b) Tartu Skoutide Maleva vanema end. abile V. Freyvaldile — Tartu Skoutide Maleva poolt;
- c) Läänemaa Skoutide Maleva vanemale K. Raudseppale — Läänemaa Skoutide Maleva poolt;
- d) Haapsalu skoutide rühma vanemale R. Siltsile — Läänemaa Skoutide Maleva poolt;
- e) Kuresaare skoutide vanemale S. Schidlovskyle,
- f) skoudi sõbrale dir. E. Pukkile ja
- g) skoudi sõbrale linnapää A. Lepikule — Kuresaare skoutide rühma poolt;
- h) Tallinna skoutide kolmanda (meri) rühma vanem. kapt. F. Albrechtile — Tallinna Skoutide Maleva poolt;
- i) Tartu skoutide end. merirühma vanemale mv. leitnant Usinile — Tartu Skoutide Maleva poolt.

Tervitan kõiki neid vanemaid sõpru, kes oma tubli tööga skoutlise noorsoo usalduse võitnud, soovin neile rohkesti jõudu oma viljarikka tegevuse jätkamiseks ning avaldan lootust, et nende hääd eeskujuga teisi vanemaid rohkem arvul järeletegemisele õhutab.

§ 5.

Kinnitan Tartu Skoutide Maleva vanemaks dir. K. Treffneri ja abiks A. Paali üheks aastaks.

Kinnitan põhimääruslikult Paide Skoudi Sõprade Seltsi hoolet tegutseva Paide Skoutide Maleva ja tema vanemaks koolijuhataja Arnold Egloni.

Kinnitan põhimääruslikult Haapsalu Skoudi Sõprade Seltsi hoolet tegutseva Läänemaa Skoutide Maleva ja tema vanemaks K. Raudseppa, abiks R. Siltsi.

Päävanem: N. Kann.

ära kuulates. Päälegi lubas skm. Paalman õhtusel koosviibimisel oma referaati mitmeti täiendada.

Vähese vaheaja järele ollaksegi uuesti koos, et skm. H. Paalmani juhatusel „mängudest“ osa võtta. Esiteks aga annab skm. Paalman udupiltide kujul täiendust oma allespeetud referaadile, veel mõndagi selgitades. Siis järgneb mängude osa, kus näitlikult küll mängu, küll skoutlisi-hundipoeglisi tegevusalasi käsitakse, sekka aga võimlemised, muusikapalad, hundirattad ja muudgi ettekantakse. Osa võtavad kõik koosviibijad, mõned üksikud asjad on erigruppide ettekandel. Valitseb põhimõte: Igaüks esineb oma jõu ja oskuse kohaselt.

Teine päev.

Algab päevatöö skm. E. Jõgi referaadiga „Skoutluse kasvatustuline tähtsus“. Referent esitab põhimõtteid skoutluse tekkimise algpäevist, näitab nende arenemist ja täienemist, millele vastavalt skoutlus muutunud järjest tähtsamaks noorsoo kasvatuslikuks teguriks.

Järgnevaks skm. J. Kõksi referaadiks „Eesti Skoutide Jamboree 1926“ on saali kogunud kongressi liikmed suuremal hulgal. Referaat kutsub esile kõige pikemad läbirääkimised nii noorte kui vanemate poolt. Referent maalililusa pildi skoutide laagrielust kuulajatele silmi ette, ja alles selle järele tõi pika rea kalkulatsioone. Arvudest nimetame siinkohal: omi skoute peaks osavõtma 500 ümber, siis veel väliskülalised. Telkide arv võiks 70—100 olla, mida skoudid suuremalt jaolt kaasa toovad. Toitluskulud tuleksid igal skoudil 350 marka 7 päeva kestel, kuna toetust peaks selleks saama ümarguselt 200.000 marka, välisvõõraste vastuvõtuks veel 50.000 marka. Raske- mad küsimused oleks 1) telkide muretsemine, 2) skoutide osavõtu organiseerimine, 3) toitluse korraldamine, 4) vastavate summade saamine, mis kõik lahendust peaksid leidma.

Läbirääkimised sõeluvad hoogsalt esitatud referaati, samuti tekkinud küsimuste lahendusviise, kuni resolutsioon

„Kongress leiab tarviliku Eesti Skoutide Maleva 5 aasta kestvuse puhul 1926 a. suvel korraldada Eesti Skoutide Jamboree, sääljuures nõnda, et temast iga skout ja hundipoeg saaks osa võtta. Kongress loodab, et kõik, kelle abi korraldusel tarvis läheb, kaasa aitavad ja Jamboree kõigiti hästi korda läheb“ ühemeelselt skoutide hünni „Eestimaa, mu isamaa“ laulmisega kinnitatakse.

„Haridusminister hra Rahamägi,“ sõnab hra Hünerson, „tähendab tervitades, et ilus on see traditsiooniline skoutline hümn, ja tema kõla jääb meelde minule mitmeks nädalaks.“ Üldine kiiduavaldus „p-r-a-v-o“ järgneb sellele meeletuletusele.

Edasi tehakse otsusi: Jamboree pidada juuli kuu paiku, kestvusega 5—7 päeva, Tallinna ümbruses, ja eeltöödega selleks viibimata algust teha; samuti igatõel algust teha raha kogumisega Jamboreest osavõtmiseks.

Järgneb nskm. E. Peetsu referaat „Skoudi raudsed säädused“. Referent käsitab kolme tähtsamat — „raudset“ — säädust, nende sisu ja selle ulatust selgitades. Kriipsutab alla, et neid säädusi peavad vanemad skoudi sõbrad omadele hoolealustele iseäranis meelega tuletava juhustel, kus neist kõrvale kaldumisi märgata. Sellega lõpeb kolmas koosolek.

Neljanda koosoleku algades esitab nskm. J. Lepp referaadi „Skoudi erialad.“ Toonitab erialade kui skoutluse ühe tähtsama osa tähtsust ja käsitades erialade seisukorda meil, leiab selle ala mahajäämist skoutlises töös. Paneb ette erialadele rohkem rõhku panema hakata, selleks neid täpsemalt väljatöötades. Kongress ühineb referendiga, erialade kavade väljatöötamist Skoutmasterite Kogu hoolde jättes.

Edasi esineb referaadiga „Metsrahvaste, eriti indiaanlaste, jäljendamine ja selle tarve skoutluses“ päälük H. Hamer. Esitatud resolutsioonidest võetakse vastu järgmine: „Rühma asjaajamist tuleks lihtsustada“ (30 häälega 11 vastuolekul).

Päälük B. Madisson referaadis „Hundipojad“ väitab hundipoegade ja skoutide ühes malevas töötamise võimatust, tuues õieti julgeid, vähe kontreleeritud näiteid. Esitab resolutsiooni: „Kongress leiab tarviliku malevates, kus vähemalt 3 hundipoegade karja, asutada hundipoegade pere,“ mis väheste hääletega vastuvõttu leiab.

Nskm. A. Tari refereerib „Meriskoutidid.“ Ta selgitab neid aluseid, millel meriskoutlus praegu asub ja esitab alused, millel tal peaksid olema. Kokkuvõttes, esitab resolutsiooni:

„Kongress leiab soovitava: 1) Meriskoute jagada kahte liiki: 14—18 a. — meriskoutidid ja 17—20 a. — meriskout-rove-rid; 2) Hülgepeegi, kui mere jaoks liiga noori liikmeid, ei loeta organisatsioonis soovitavaks; 3) Töökava olgu skoutline, sisaldagu skoutlisi põhimõtteid ja säälkõrval meriasjandust, mererialade eksamite vastu ettevalmistamise ja praktiseerimise näol;“ 4) Eksamid olgu vastavad skoutide järgu eksamitele ja selle kõrval oleks skoudi mereriala eksamid; 5) Vorm olgu võimalikult ühtlane skoutide vormiga ja eraldatud merimeeste omast.“ Resolutsioon võetakse vastu 2 hääle ülekaaluga.

Laagris vabal ajal on poks toredaks ajaviiteks kasvatades jõudu, osavust ja julgust

Ajakirja „Eesti Skoudi“ päätoimetaja skm. J. Tederson esineb referaadiga „Eesti Skout“. Toob esile ajakirja olukorda ja raskusi, millega tema väljaandmine seotud. Esitab resolutsiooni:

„1) Ajakiri „Eesti Skoudi“ sisu tuleb laiendada üldsisuliste kirjutuste varal, tuues nii juhatusi kui ka jutustusi, mis skoutidele tuluks.

2) Kongress leiab tarviliku olevat, et rühmad-karjad valiks enda liigete hulgast omale „Eesti Skoudi“ levitajad, kes nii ajakirja üksiknumbrid müüks kui ka tellimisi vastu võtaks.

3) Tuleb tõsta iga rühma-karja kaudu vastuvõetud tellimiste arvu vähemalt võrdseks ta liigete arvule.“

Resolutsioon võetakse suure häälteenamusega vastu.

Viimasena refereerib nskm. H. Roos „Skoutide laagrid praegustes oludes.“ Toob esile laagrite korraldamisega seotud raskused, mis tingitud majanduslikkudest oludest. Nõuab siiski nende võitmist ja esitab resolutsioonina:

„Kongress loeb soovitavaks, et rühmad-karjad korraldaksid võimalikult eeloleval suvel laagreid, mis oleksid ettevalmistuseks 1926 a. ärapeetavale Eesti Skoutide Jamboreele.“

Viimse referaadi järele hääletatakse kongressile esitatud resolutsioonid (nagu eelpool toodud).

Selle järele otsustab kongress saata järgnevad telegrammid:

Skoutluse isa Sir Robert Baden Powell'ile:

Best wishes from third Esthonian Scout Conference.

Riigivanemale:

Härra Riigivanema julgustavad tervitussõnad leidsid Tartus skoutide kongressil vaimustatud vastukõla. Rõõmsa meelega töötati skoutluse süvendamise alal Eestile tublide kodanikkude arendamiseks. Ühineti tänutunde avalduseks Riigipääle skoutluse häatahtliku toetamise eest.

Haridusministrile:

Kolmas Eesti Skoutide Kongress avaldab südamlikku tänu armsale haridusministrile skoutlisele liikumisele ülesnäidatud isikliku tähelepanu ning toetamise eest.

Teedeministrile:

Südamlikku tänu avaldab kolmas Eesti Skoutide Kongress härra teedeministrile ja Vabariigi Valitsusele skoutidele ülesnäidatud toetuse eest raudteesõidu hõlbustamise teel.

Sõjaministrile:

Täname härra Sõjaministrit Eesti skoutide kongressile ülesnäidatud tähelepanu ning esitaja saatmise eest.

III Skoutide Kongress.

Peavanemale dir. N. Kannile.

Kolmas Skoutide Kongress tänab tervituste eest ja kahjatseb elavalt Peavanema puudumist oma nõupidamistel.

Kongressi lõpusõna ütleb hra J. Hünerson, öeldes muuseas: „Skoutlus on liikumine, kust kasvavad tublid kodanikud. Vanematel on võimalik rahulikult surra, kui on oma tööd edasi pärandada tublide järeltulejatele.“ „Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“ — kostavad hünni helid kongressi lõpul.

Sama päeva õhtul viibitakse ühises teelauas, kus küll kitsas, kuid seda tugevam vennalik meeleolu osavõtjate keskel. Ka skoudi vanemate sõprade hulgast on osavõtjaid, kelleses hrad K. Treffner, prof. Dr. A. Paldrock, J. Hünerson ja teised skoutidele ja skoutlusele sooje sõnu kõnelesid. Kui keha karastatud, algavad omavahelised ettekanded, mängud, jutelused, kuni üks osa rongile ruttab, teine osa jääb aga veelgi mõneks päevaks Tartu, et linna ja ümbrusega tutvuneda.

Leedu skoudid loodust uurimas. (Kliisee Skautu Aidas).

Jamboree.

Skm. J. Tederson.

Viimane skoutide kongress möödus Jamboree tähe all. Ja mitte ükski kongressil ei räägitud temast: kus oli kaks skouti koos, sääl kuuldus Jamboree suus. Minki laiali, töotades Jamboreel üksteist jälle näha.

Nii siis otsustas kolmas skoutide kongress pühitseda oma viieaasta juubelpäeva Jamboreega, määrates ajaks 1926 a. suve. Sugugi mitte üleliigsete otsustena polnud otsused: 1) Jamboree eeltöödega kohe alata; 2) Viibimata alata raha kogumisega Jamboreest osavõtuks. Enne nende punktide üksikasjalisemat vaatlemist heidame pilgu Jamboreedesse enestesse.

Iga skoutline organisatsioon, kellel selleks vähegi võimalusi (eestkätt majanduslisi), korraldab suviti suuremaulatuslisi laagreid, kuhu kogutakse üle riigi kokku. Mõneski riigis on skoutidel kombeks sellega käsikäes korraldada suuri härjutusi-manöövreid, pääasjalikult sanitaari erialal. Ent ometi pole need Jamboreed ei ühel ega teisel juhusel. Kogudes Jamboreeks, ei elata mitte ükski laagri elu, vaid midagi palju enam. Jamboreesid üleilmnes ulatuses on korraldatud kaks, esimene 1920 a. Londonis, teine — suurejoonelisem — 1924 a. Kopenhaagenis. Kolmandaks oleks guideide üleilmne laager, mis peeti 1924 a. suvel Inglismaal. *)

Siia sõidavad kokku skoudid igast ilmakaarest, esitades üht gruppi — ametlikku — osavõtma võistlustest. Ning siin seisabki vahe hariliku üleriiklise ja Jamboree laagri vahel. Samuti nagu üleilmisel, nii on ka riiklistel Jamboreedel kogu laagri elu, iga skoudi skoutline oskus hindamise objektiks, iga vähem liigutus võib võistlusest võitjaks tulemisele kasuks ehk kahjaks minna.

Tõmmates paraleeli üleilmse ja üleriiklise Jamboreede vahel, näeme erandit vaid selles, et esimesel iga riiki esitab teatud arvuline esitusgrupp, kuna teisel harilikult üksustena on riiklise organisatsiooni alajaotused (meil näit. malevad), ja et siin ei ole arvuksi piiramisi (mis küll Jamboree korraldusest rippub).

Riiklisi Jamboreid nimetan siin Rootsi oma 1923 a. suvel Göteborgi ligidal, Poola Jamboree**) Varsavi ümbruses 1924 a. — meie ligematelt naabritelt, ja Wembleys peetud Briti Jamboree,**) mis suurejoonelisemaks skoutliseks kogumiseks olnud kogu skoutluse ajaloos.

Vaadates hästi kaaluvalt kongressi eelpool nimetatud otsust, näeme suurt tööd ees seisvat, seda enam et suuremale hulgale meie

*) Vaata „Eesti Skout“ nr. 2. k. a.

***) Kirjeldused vaata „Eesti Skout“ nr. 1, 3/4 k. a.

Skout on kõikide sõber ning vend igale skoudile.

„Eesti Skoudid“ lugemine aitab vendlust arendada, kirjeldades vendade-skoutide elu kodu- ja väljamaal.

skoutide peres harilikugi laagrielu häd ja halvad küljed maitsemata. Siiski ei ole kongressil rääkimised ainult selleks jäänud: k. o. nr-i teadete osas leiame hulk sõnumeid laagritest, pole aga palju öeldud — vähemalt pooltest laagritest pole teated ajakirja veergudele jõudnud. Skoudid käisid laagris (ja kipuvad praegustelgi vabadel päevadel), et end ette valmistada Eesti Jamboreele 1926. Malevad ja rühmad omal algatusel on nii siis ettevalmistustele asunud. Ja kuigi keskorgaanid — Päästaap, Skoutmasterite Kogu — skoutidele senikaua juhtnõore pole andnud, siis ei kesta seegi enam kuigi kaua. Ei võigi kesta, ehk muidu saavad eeltööd üsna puudulikud. Kavade kokkusaadmine ja sõelumine on siin kaunis lühike töö, päälegi ei ole siin tegemist ettevalmistatud kavaga piduga, vaid siin on suur pidustus, mille ettekannete iga number toob ettekandjale teatud osa austust, mis ühises summas üht — mitte võitjaks, vaid — osavamaks, austuseväärilisemaks, teist aga vähem hinnatavaks tunnistab. Küll peavad etteastujad teadlikud olema kogu ettevõtte üldkäigus, et juba nüüd hoolsalt iga oma üksikumatki kohustust vääriliselt kanda jõuda. Suuremat tööd nõuab juba tegelik eelkorraldus. Siin peame olema ettevaatlikud, kuid ühtlasi ka ettevõtlikud. Kongressil arvestati 500 oma skoudiga, mõni sada välisskouti külalistena lisaks. Pole sugugi kerge töö sarnase suurehulgalise laagri juhtimine, kuigi kongressil skm. J. Kõks arvas, et juhtide puudust iseäranis karta ei tulevat. Tahame olla nõus sellega, usume et korraldustööde juures neid ka puudus ei tule, kuigi seda nagu rohkem karta oleks.

Nüüd peame aga pilgu heitma võimalikult iga skoudi osavõtmist tingivale kongressi otsusele. Kuigi iga kongresslane ise Jamboreele tuleb, on see arv ainult 125. Nii siis peab neist igaüks kaasa saama 3 sõpra ka. Hoolitsegem selle üle! Ei aita muud, kui juba nüüd minna vanemate jutule: „kallis isa, kallis ema, tahan minna Jamboreele, mis peetakse Tallinna ligidal, pääle koolitöö lõppu, tuleval suvel.“ Tahame loota, et vanemad võimalikult vastutulevad on, ja ainult need osavõtma ei saa, kel juba töö sugugi mahti ei anna. Siis oleks veel küsimus, mis praeguses ilmakorras tähtsamat osa mängimas: raha. Kui skout kongressi otsust südamesse võttis, siis ei tule temal kindlasti mitte puudu rahast; nii palju ta suudab küllalt koguda selle ajaga. Teine küsimus on, kui palju peab koguma? Seda ei tea siin kohal vastata. Kongressil räägiti, et toidukulused läheb 350 marka 7 päeva jooksul, kuid sel juhusel, kui teise sarnase summa saab toetuseks. Sõidukulud pole aga sugugi veel teada, samuti tulevad ehk mõned kõrvalised kulud juure — seda saab hiljem teada ehk vastava asutuse-komisjoni käest. Üks aga on nüüdgi juba kindel — iga osavõtja peab võimalikult täies skoudi varustuses, tingimata aga vormis ilmuma. Neid valmistama hakata pole liigne, see on üsna kindel.

Skout on puhas mõttes, sõnas ja teos.

Selles tahab „Eesti Skout“ talle alati ja igal pool abiks olla.

Kuidas kõik sündis.

Tõlkinud J. T.

(Järg).

Lapsed liginevad. Nad on uudishimulikud, ühtlasi kardavad ka, sest võivad ju kurjad inimesed olla, kes selle riidest maja ülesehitanud.

Ja siis näevad, et see ainult poiss, natuke nendest suurem. Ta hakkab nendega rääkima. Ja ei räägigi indiaanlaste keelt? ... Varsti on nende vahel sõbralik jutelemine. Koguni kaupa tehakse: Hans lubab kõik kõõgi jätised külla viia loomatoiduks, lapsed lubavad marju, aiavilja vastu.

Siis lähevad nad ära. Hans rõõmustab teadmises, et teised tema tööd hindavad hästi. Ja pääle

muu on nendel ka hää supelusekoht lubatud.

Keskpäeval on ka teised tagasi. Väsinud, kuid õnnelikkudena, sest kõik läks hästi korda. Hans tervitab neid kaugelt juba rõõmukisaga ja ... mustikatega.

Esimene, mis tehakse, on riidest lahti võtta. Ujumispüksid oleks ka mahavõetud, kuid inimesi liigub ümbruses — ei või. Siis asutakse einet võtma. Kõik, mis kodunt kaasa saadud, laotakse välja, ja siis süüakse ühiselt, kõike vennalikult jagades. Ning juteletakse päeva juhtumistest. Pääle lõunat tarvis telliskivid tuua ja laagrikoht väljaplaneerida. Öhtul on lõke.

Nüüd on suplema minek. Kuid kas on selleks vaja riidesse panna — tuleb külast läbi minna. Tullakse siiski otsusele, et ei või kohalike elanikkude kommete vastu risti käia ja tõmmatakse riided selga.

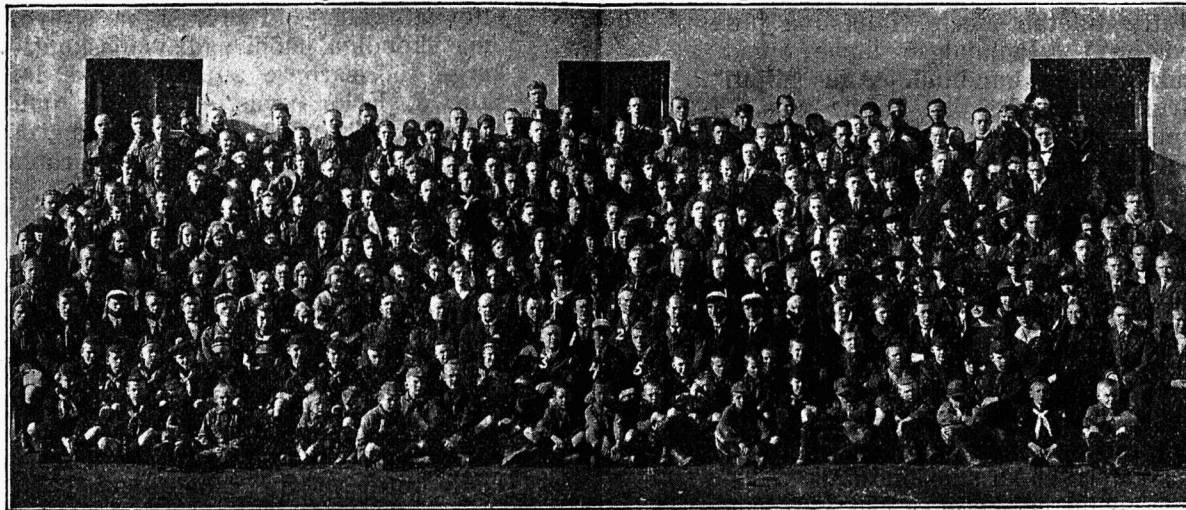
Supelusest tulles minnakse möldri juure, kellelt homseks kraamitoomiseks raudteejaamast vanker ja härjad palutakse. Siis võetakse kivid pliida jaoks: algab kibe töö laagri kohal. Tehakse tulease, mõõdetakse telkide asemeid, valmistatakse õhtusööki. Ka magamisasemed valmistatakse. Siis on ka pimedus käes. Sütiakse õhtut. Tehakse lõkketuli.

Öö. Tuhanded säravad tähed. Hiigla männid, all kuus noort inimest ringis. Rõõmustavad, istudes ümber väikse lõkketule. Üks laulab; laulab rändajast, kel puudub kodumaa, ja kes leiab selle. Teised laulavad tasakesi kaasa.

Siis jutustab keegi. Tasa, tasa voolab muinasjutt, mida ise veel kuulnud pole, kuid mida siiski igäiks nagu tunneks, nagu äratunneks, mida oleks nagu kuulnud. Ja selle lõpedes on kõik rõõmsad.

Kuid päälük ütleb: „Homme on töö!“ — Jah, homme on töö. „Hääd ööd!“

III Üleriikline Eesti Skoutide Kongress, Tartus 5. ja 6. aprillil 1925. a.

Kongressist osavõtjad saadikud, kutsutud võõrad ja külalised H. Treffneri asut. gümn. õues.

1) Dir. Konstantin Treffner — Tartu Skoutide Maleva vanem, 2) Jaan Hünerson — E. S. M. Päästaabi ülem, 3), 4), 5) skm. H. Paalmann, üliõpilane A. Paal ja skm. J. Kõks — kongressi juhatajad. (Kliše Vikerkaar nr. 18).

Hans tunneb, miks tema senni ei võinud töötust anda. Nüüd võib ta vist küll seda teha.

Telgis magavad kuus noort, kes oma tööd alanud. Kuus noort rüütli, kes tööle asunud.

Vara tõuseb Charly. Teised alles norskavad veel, kuna tema hommikueinet valmistamas. Ning teiste tõustes laotab magus kakao isuäratavat lõhna. Kuid veel ei saa seda — enne hambahari ja käterätik välja ning pesema. Ligidal ojakeses algab pesemine, hüplemine, veega valamine, kuni end tunda annab tühi kõht. Siis minnakse tagasi hommikueinele.

Siis jälle tööle. Kaks sõidavad kraami järele jaama. Teised kaks lähevad jaama sõpradele vastu, kuna kaks laagrisse töid lõpetama jäävad.

Hans ja Monte lähevad veskipapa juure. Ent neid ootab üllatus: „Minu poeg ei ole koju tulnud. Ma ei saa teile härgi anda“. Monte: „Aga te võite meile ju neid kätte usaldada. Arvate et ma nendega talitada ei oska?“ „Need härjad maksavad rohkem, kui kaks sarnast jõmpsid oma elu kestes teenida jõuavad“, kostab mölder.

Kuid Monte on „diplomaat“. Ta räägib omi juhtumisi Serbiast ja Ungarist, kus palju paremad ja kallimad härjad on. Ja enne kui

möldri isand suu imestusest kinni pigistab, on Monte tallist härgi toomas. Talitab nende vahel nii agaralt ja julgelt, et Hans imestab. On ju need loomad nii tigea väljanägemisega.

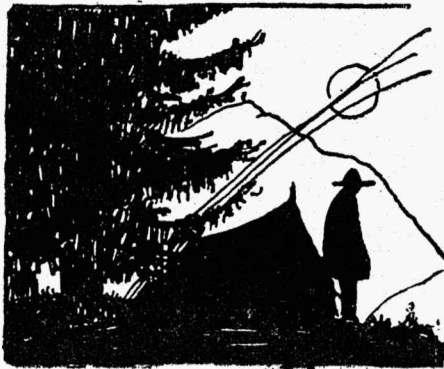
Kuid juba annab Monte temalegi ühe rihma, ja suure kartusega talutab Hans härja tallist välja. Kui niisugune viimati lööb või jooksmata pistab? Kuid ta on vagune kui lammas, ja saades Hansult käputäie rohtu, on päris sõber. Varstigi on härjad vankri ees ja sõit läheb lahti. Mölder aga saadab vaga palvekese härgade julgeoleku eest taevapoole ning hakkab siis kasu rehkendama, mis sarnased poisid talle võiksid tuua.

Neli liiguvad jaama teel. Härjad vehivad sabadega kärpseid. Hans aitab neid murtud oksaga. Monte sammub tagapool, ohje hoides. Kõik neli on mõtetes. On ka aega — rong tuleb alles tunni aja järele, jaam on aga ligidal. Siis: „Kuule, Monte, mis mägi see on?“ „Oh ja, see on suurepärane. Sääal on metsad, kus veel eksidagi võib.“ „Kas meie ka sinna saame mõnikord?“ „Ilmtingimata. Sääal on Radetzky poisid laagris. Me külastame neid“.

Nüüd tuleb Hansul pähe Montet järelkatsuda. Ei tea, kas ta on nii teadlik, nagu paistab. Ruttu tuletab meele Nahksuka jutte, ning siis küsib: „Mis jäljed need on?“ „Paljajalgse lapse omad.“ „Kas jooksnud?“ „Ei, tasa läinud. Midagi kandnud. Alles hiljuti.“ „Jah, õige küll. Ees sammub tüdrukuke, kandes õlal korvi. Siis lähivad edasi — mis puud need on, mis lind see on, mis ilmakaar sääal asub? Ja kõigele saab vastuse. Kuid konks on siiski olemas — kas need ka õiged on? Siin aga üks võimalus: „Mitu kilomeetrit jääb veel jaama? „Poolteist“. „Ohoo, kolm! Näed siin seisab post“. „Aga see on ju reisijate jaama, Toomas!“

Rongi oodates on kõik neli mõtetesse vajunud. Kaks mõtlevad küll maitsevaist heintest ja puhkusest, kaks aga millegist muust. Kuid vaatamata kõrvetava päikese pääle läheb aeg kaunis kiiresti. Rong sõidab mürinal ette. Vagun laagrikraamiga tuuakse kohale, ja välja-laadimine algab. Ukse avades ilmub Lupus. Lupus? Jah, teisiti kutsutakse teda ka Kääbusenina ehk Mufti. Tema on laagrikraamiga kaasas reisinud. Nüüd tervitatakse teda soojalt, nii laagrist kui ka linnast sõitnud sõprade poolt, kes vahepeäl ka siia jõudnud. Ja siis asutakse kraami tassima. Rasked kastid ja kotid annavad ühisele jõule järele. Koorem kantakse vankrile, ning Monte algab reisu laagri sihis. Hans aga peab laagrist jutustama jääma. Lupus jutustab ka, on ta ju kraamivagunis reisisid mõndagi läbi teinud. Ta asus vagunisse üleile, sõpradest saadetuna. Siis on teda paar tundi edasitagasi sõidutatud, ja hiigla järsud liigutused on teda ühest seinast teise kihutanud. Siis on saabunud öö. Ärganud on ta kusagil jaamas peatusel, mingist mürast ukse juures. Ja siis kuulnud ta kõnet, kus sõimatud valvsaid jaamateenijaid, kuidas hoobeldud — kaks mehe häält — kantud trahvide suurusega. Ning sekka kostab ikka metalli müra ukse luku juures. „Ma oleks ühe tingimata oma kepiga läbi torganud“, kinnitas Lupus. Kuid viimaks on teda seda tegemast möödaminev politseinik päästnud. Siis aga juhtub kõige halvem.

Järgmisel õhtul on tema moon otsas, ja ta jutustab omast näljast, kuni viimati otsustanud toitu kottidest otsida. Häbist punastades, jutustab suhkrukoti leiust ning peotäie suhkru ja kakao söömisest. Kõikide

kaastundlikud näod vaatavad siis ümber, kas seda nemadki praegu ei saaks. Kuid Monte on nendega ammu laagri jõudnud, sääl ongi ta — tagasitulemas juba. Kui seda ei olekski — esimestel päevadel ei söö nad ometi kõike toiduvara ära — on ju tarvis kogu laagri periood sellest süüa. Teinigi koorem kantakse vankrisse. Ja siis lähevad kõik lõbusalt lauldes, härjapaar koorimat vedades keskel, laagri poole.

Õö. Tähed säravad hulganäna. Hiiglamännid sirutavad endiselt latvu taeva poole. Nende all põleb lõkketuli, ümbritsetud noortest, tugevtahtelistest noortest. Tuul sahistab männiokstes. Poiste keskel on ka sahin — see on lõkkejutt. Jälle kõigile tuttav, ja ometi võõras ja uus, alles esimest kord ühe huultelt tulev.

(Joonistused „Skautu Aidas.“)

„Pfadfindersommer’ist“.

Skoutlus.

E. Stern.

Tihedalt seisab skoutide ring
kõrgete sihtide täitel,
Aadete kõrgusi püüab neil hing
kõlbmatust, madalust vaitel.

Tervis ja ausus on paremad need —
milleni alati püüdvad,
Et kord neil lahti on aususe teed
„Alati valmis“ nad hüüdvad.

Kui kord ehk Isamaad ähvardab torm,
kui kord on mässamas tuuled —
Skoutidel julgus on tugevus-vorm,
„Alati valmis“ neilt kuuled.

Tihedalt seisab skoutide ring
kõrgete sihtide täitel,
Aadete kõrgusi püüab neil hing
kõlbmatust, madalust vaitel.

Skout on kokkuhoidlik, töökas ja visa oma püüetes.

Ilmtingimata täidab ta oma püüde, „Eesti Skoudi“ tellimiseks raha kogudes.

Ühe mängu lugu.

Tõlkinud Master Ass.

Hele tuli põles „Rebase“ salga kodus. Kolm skouti istusid rahulikult ja jutele-sid, kui nende juure jooksis veel üks kena sirge poiss.

„Kas teie olete näinud Sam Seltersit, vennad? Juba tund aega tagasi pidi ta minu pool olema, aga seniajani ei olnud teda veel!“

„Siin ei ole teda ka täna, Kin,“ vastas Wildorf, — „kuid siin on sinu jaoks täheke, mille tema noorem vend tõi viis minutit tagasi.“

Klem Kin, „Rebase“ salga päälk, avas kähku ümbriku ja tema nägu muutus kurvaks.

„Vaat sul' nüüd!“ hüüdis ta. — „Kuju-tage ette: oma onu telegrammi pääle on ta kella kuue rongiga ära sõitnud.“

Kõik jäid vait, kuna nende näod veni-sid pikaks.

„Mis meie nüüd teeme?“ rääkis Kin edasi. „Tõesti, see ei ole hää tegu Sami poolt.“

„Meie kohta on see väga kurb,“ tähendas Wildorfi vastu istuv skout, „kuid ma mõtlen, et see Samile väga hää on. Sa tead ju, et onu temale omas kontoris koha on lubanud.“

„Miks ma ei tea,“ vastas Kin vähe järsku. „Kuid kas ta ei võinud oodata üks päev? Ma usun, et see ei oleks muutnud asja!“

„Ta rääkis, et tema onu on väga nõud-lik ja punktipäalne härra. Kui Sam ei oleks sõitnud kohe, oleks ta ehk kohast ilma jäänud.“

„Muidugi leiduvad sinul teiste jaoks vabandused, Konwei,“ vastas ärritatult „kuid otsusta ise, missuguses seisukorras meie nüüd oleme! Sa tead ju, et meie salgas ei ole kedagi, kes võiks Sami aset täita. Minule ükski aga nad jooksta ei luba. Seega: kogu asi on kadunud ja meie ei näe telki, nagu omi kõrvu.“

„Aga Hamerton? Ta jookseb kaunis ruttu,“ ütles Wildorf.

„Ja, üks-kaks kilomeetrit tema jook-seb, mitte aga rohkem,“ oli kurb vastus. „Sa tead sama hästi, kui minagi, et tema poolt teedki ei jookse. Kõik on kadu-nud. Teist „jänest“ meil ei ole. Meil ei jää muud üle, kui taganeda häbiga ja jätta telk ning kõik muu huntidele.“

„Kas sa lubad, Kin, minul teise „jäne-sena“ jooksta,“ ütles Konwei kähku.

Ka pommi lõhkemine keset tuba ei oleks saanud sünnitada nii suurt oota-matust, kui see ettepanek. Konwei oli „Rebase“ salga algajana alles hiljuti astu-nud salka. Ta elas üksinda emaga, vaese lesega, ja kunagi ei sõitnud välja Gorn-donist. Käis koolis, suurema osa vaba aega viibides kodus ja aidates ema aias ja koduses töös.

Nii palju kui teised salga liikmed tead-sid, ei võtnud Konwei ialgi osa mingi-sugustest võistlustest; vähe lapselik nägu, väga kahvatu ja õrna punaga, kogu tema välimus ei rääkinud tema atleeti või-mistest.

„Sina?“ ütles Kin pääle lühikest vahet. „Minu armas, kas sa oled jooksnud, kas või ühtki kilomeetrit?“

„Ja, muidugi, mina olen jooksnud õige palju,“ vastas Konwei.

„Millal? Pole ialgi sind näinud osa-võtmas jooksu mängudest!“

„Ja, päeval ei ole minul aega,“ vas-tas Konwei lihtsalt. „Kuid sageli harju-tan ma õhtuti.“

„Nüüd on aga jooksta kaheksa kilo-meetrit. Ja jooksta ei tea kuidas, vaid kõigest jõust!“

„Ma tean. Kuid ikkagi ma mõtlen, et suudan.“

„Ilma erilise treeninguta?“

„Katsuda võib ju igal juhtumisel,“ vastas Konwei.

Kin vaatas teiste pääle, siis ütles:

„Sa ei jookse kunagi kaheksat kilo-meetrit.“

Konwei ei vastanud midagi, kuid Wil-ford ütles tema eest:

„Miks pärast ei võiks katsuda, Kin? Nagu sa ise ütlesid — telk on meile ka hädatarvilik. Meie ei kaota ju midagi kui Konwei jookseb.“

„Aga kas sina ei võiks, Wildorf?“

Wildorf, väike, ümarik poiss, naeratas. „Ehk võiksingi, aga mina ei võta kahek-sat miili jooksta. Kuula mind ja võta Konwei jooksuma.“

„Ja sina tõesti usud, et sa suudad?“ põõras Kin uuesti Konwei poole.

„Ma õelsin, et katsuda võib,“ vastas küsitav.

„Hää küll, siis katsume. Meie jook-seme Risti juurest kell neliteist. Ole punktipäälsest sääl.“

„Ole mureta! Küll ma olen kohal.“

Kin tahtis juba ümber pöörata, et ära minna, kuid peatas siiski.

„On sul aga, milles jooksta?“ küsis ta. „Jah, minul on kingad ja lühikesed püksid.“

„Hää! Nägemiseni, sõbrad. Vaja rutata — mul on veel palju asju ajada.“

Gordoni skoutide rühma mõlema salga vahel oli alatine võistlus. Salkade asutamise järele olid Rebased Huntidest vanemad, kuna viimased kõigest jõust püüdsid esimesteks saada. Ja võisid seda, sest olidki mõnes asjas Rebastest ette jõudnud.

Viimase poole aasta jooksul kaotasid Rebased kaks kõigeparemat skouti, sellepärast ei olnud imestada, kui Seltersi ärasõidu tõttu päalik Klem Kin täielises kimbatuses oli.

„Koerte ja jäneste“ mäng oli otsustatud juba mõni nädal tagasi. „Rebase“ salk pidi andma „jäneseid“ ja „Hundi“ salk — „koeri.“ Mäng muutus tahtmata võistluseks ja veel suurema huvi andis sellele asjaolu, et mister Fraser, lähedane mõisnik, kes oli huvitatud skoutilisest liikumisest, pani auhinnaks võitjale ühe telgi.

Tingimised olid järgmised: kui „jäneseid“ õnnelikult jooksevad kohale, siis jääb telk Rebastele, kui aga ükski „koertest“ — Huntidest puudub kas või ühte „jänest“ enne lõpupunkti, siis saavad telgi Hundiid.

Kui järgneval hommikul levines kuulujutt, et Sam Selters ära sõitis, olid Hundiid kindlas arvamises, et Rebased endid kaotamiseks tunnistavad ja ei võistlegi. Nende salga päalik Jack Bil'i imestus oli suur, kui Kinilt vastuse sai, et Rebased ei mõtlegi võistlusest loobuda.

„Nemad vist saadavad Hammertoni,“ ütles ta oma sõbra Dengile.

„See ei pea palju vastu!“ vastas Deng. „Meie hundid jooksevad temast paremini.“

Veel rohkem imestasid Bil, Deng ja teised Hundiid, kui Risti juures nägid, kes teiseks „jäneseks“ Rebastelt oli. Olles aga tublid skoundid, hoidusid igasugustest pilgetest, kuid nende nägudelt peegeldus naeratus, mis tahtis öelda, et võita nüüd lapse mäng.

Sel ajal kui Klem Kin ja Eduard Konwei seisid kõrvu stardi liinil, oodates signaali, millise pidi mister Fraser ise andma, kumardas Konwei sõbra juure:

„Aga kuidas on sinu jalaga, mille sa jalgpalli mängides ära löid?“

„Kõik on kõige paremas korras,“ vastas Kin järsku.

Huntide naeratavad näod vihastasid teda. Ta oli kindel, et tema kaaslane ei jaksa jooksta kaheksa-kilomeetrilist jooksu ja tema selletõttu oli valmis saatma põrgu teda ja kõiki teisi.

„Sidusid sa aga jala kinni?“ küsis Konwei uuesti.

„Mida veel? — Muidugi mitte. Minu pärast ära muretse, Konwei. Hoia oma kopsud jooksu tarvis.“

Torni kell lõi kaks.

„Jookske!“ hüüdis mr. Fraser, ja mõlemate „jäneste“ kohtadelt hüpates saatsid ülejäänud Rebased neid tugeva salga hüüdega: „kar-ko-o!“

„Mitu minutit antakse meile ette?“ küsis Konwei, kui tema ja Kin pöörasid suurteelt külatele.

„Kümme minutit! Ära räägi ilma asjata!“ oli lühike vastus.

Konwei ei pahandanud sugugi oma sõbra järsu tooni üle. Ja kui Kin oleks jälginud oma sõbra näoilmet, oleks märganud ta näol kerget naeratust.

Mõne aja pärast pööras Kin karjamaale, teele mõned pihutüüed paberipuru „jäljeks“ visates. Karjamaa taga oli veel teine samane ja kaugemal läks künd. Silmitsedes salaja oma sõpra, pidi Kin imestama, nähes, kui kergesti see jookseb.

(Järgneb).

Karr.

Tõlkinud J. T.

Karr oli lind, ja mitte harilik lind, vaid ronk. Ta oli ronk, mitte aga hakk, kuigi teda kaugelt selleks võis pidada, kui ta omal tavalisel kaljuäärel asetses. Ta oli röövlind, suure musta nokaga, mis kindlasti aus ja süütu polnud. Ja silmad, see paar kurja, irvitava läikega, olid talle mitte kellegilt muult kui kurjalt ise... Ent rongad ise — neid on raske aru saada. Kord vaatad ja ütled: „üsna praktiline lind,

kel naljagi olemas,“ teinekord aga mõtled: „vaata, kus kohmakus ise!“ Kolmandal juhusel näed, et see on päris kiusatus.

Sääl istub Karr omal armastatud kohakesel, vahtides kauguses liikuvat inimest. Kuid sellel mäele tuleval inimesel on kaasas püss; kui inimene käib aga püssiga, siis väärib ta tähelepanu — siis juhtub nii mõndagi huvitavat.

Kogu mäeküljel oli elu, mida vaevalt nägi inimene, seda paremini aga ronk. Nagu kivi vette visates ringid laiali lähevad, nii jooksid eluavalduste lained sellest inimkogust. Algas põldpüü, mida kuulis metskits. Metskitselt said ärituse edasi varesed, kes omakord hoiatasid kuninglikku põtra. See ei viivitanud mägedesse tormates hoiatamast rebast, kes omakorda jänesed minema kihutas. Viimaste jooks tegi tähelepanelikuks pilvede all liugleva kotka. Nii käib see traadita telegraafi sõnumina ööd-päevad. Teated vaid sisaldavad hädaohtu, sagedamini siiski surma sõnumeid; millalgi elust ei too ta sõnumeid.

Siis aga laskis ta — tema ette kujunes suitsupilveke, kuna Karr ühtlasi kolme metsparti silmas tõusmas metsatukast, kus teadis olevat tiigi. Kolmas langes. Kostis ka paugu kõla. Ent ronga terav silm märkas veelgi midagi: üks partidest lendas kindlusetult, tiibadega kiiresti töötades. Karr tõusis lendu — teda huvitas part. Kilomeetri kahe järele hakkas part laskuma. Kuigi ta oli jõe kohal, sihtis ta hoolsalt maapinnale, võsastikku. Teda nähtavasti ei meelitanud lageda, liivaste kallastega jõe pind.

„Karr!“ lausus ronk. „Karr!“ Viivitamata liugles selle järele pardi maandumiskohal tema must kuju, ja omi tiibu raskelt kokku pannes, maandus temagi sinna. Maandus ja vaatas hoolikalt võsastikku. Arusaadavalt märkasid seda mõned hallid, igapäevased varesed. Anti märku teistelegi; koguti sõjanõukoguks; juhtumine võeti põhjalikule, kärarikkale kaalumisele.

Poole tunni pärast oli linde lugematud hulgad. Otsisid põõsastes hoolega, nagu hagiid. Karr aga jalutas tähtsalt nende hulgas, ja tema ümber oli kogu aeg „austust äratav“ tühi ruum. Kuid parti ei olnud leida otsimiste pääle vaatamata.

On juba komme, et kellegi haiguse ehk haavamise puhul suur hulk igat seltsi elajaid sinna kogub. Kogu pardi maandumiskoht ja ümbrus otsiti asjatundlikkusega; ükski hiir ei oleks võinud sääl leidmata jääda. Need mustad-hallid linnud tundsid oma tööd! On ju nende vanaisad ja vanavanaisad end sarnast viisi toitnud.

Nüüd juhtub aga midagi erakordset: tegevusväljale ilmub võsastikust noor metskass, võõrastele sissetungijatele teada andes, et see tema jahipiirkond, et siin tema on peremeheks. Kraaksudes tõusid varesed viivitamata õhku, jäi vaid kohale Karr. Peremehe üleolekuga vaatles kass ronka: kas see siis tõesti ei tea, et temal siin õigus.

Teisedki varesed olid asjakäigust huvitatud. Nad teadsid kassi õigusi, ja olid nüüd huvitatud ronga sissetungi tagajärgist. Asetsesid ümbrusse paraja kauguse taha, jäädes vaatuse lõppu ootama. Ronk vaid lendas kõrgemale kivile, hüüdes: „Karr, karr, karr!“ Ja ei kest-

nud kaua, sääl liugles must vari üle maapinna ja kivile, Karrile kõrvale, tekkis teine ronk — ta abikaasa. Minutit viis istusid liigutamata, nagu mustad kujud, kuna metskass neid vaatles, nagu katsuks omade kiirgavate silmade mõjuga neid kahjutaks teha... Siis aga hüppas Karr kivilt, katsudes põõsasse pilku heita ühelt kui teiselt poolt, kuna kass talle igale poole ette kippus. Kuid teinegi ronk libises lendu — oli ta tagant kassi kohal. Algas oodatud mäng.

Üsna ootamata haaras ronk kassi sabast, siis aga ise üles lennates, et pääseda kassi ägedast käpalöögist. Ent kassi tabas juba uus üllatus: Karr oli kohal ja tema tugev must nokk tabas omakord kassi saba. Nii kestus see minutit kümme, viies kassi, isegi nii kergesti ärituvat, tasakaalust üsna välja. Ta oli muutunud mingiks keraks, mis sülgles, turtsus, susises, vihkus roheliste silmadega ja kaitses teravate küüntega. Kuid tähtsus polnudki selles — kassi juures see harilik nähtus. Vaid vahepeäl oli ta põõsast üsna kaugele jõudnud, olles unustanud kõik muu, kui vaid oma vaenlast katsudes tabada.

(Järgneb).

Omis asjus.

„Eesti Skoudi“ käesoleva nr-i materjalid olid kogutud juba kevadel, kuna teda kavatseti väljaanda mai algul. Kuid lõpuks pidi sellest loobuma: 1) kuna II poolaastas seega pikk vaheaeg (suvi) tekkis, 2) kuna kongress uusi põhimõtteid ajakirja kohta esitas, mida uue nr-i väljaandmist tublisti kaaluda tuli.

Sellega uut poolaastat alates, toob ajakiri väheseid muudatusi. Küll tingib kongressi resolutsioon ajakirja kohta suuremaid ümberkorraldusi, mida toimetuses-talituses ka käesoleva poolaasta jooksul läbi viia tahetakse.

Ajakirja sisu laiendamiseks on paratamatult tingitud toimetuse uus koosseis, mida loodetavasti juba järgneva nr-i ilmumiseni läbiviia suudetakse. Ajakirja talituses on resolutsioonist tingitud seemised ümberkorraldused, mis küll selle isikliku koosseisu muutmisesse ei mõju, kuid viimases tuleb ka arvatavasti muudatusi, eestkätt ajakirja kauaaegse ärijuhi skm. E. Jõgi lahkumise kavatsuste tõttu. Kas uus ärijuht asub meie ajakirja majanduslisi asju ajama juba käesoleval poolaastal, on küll veel teadmata, kuid siiski võimalik.

Kõigi nende muudatuste pääle vaatamata jääb meie ajakirja väline kuju kuni aastakäigu lõpuni arvatavasti muutmata, kuna sisu kohta tõsisemalt oma sõna ütleb juba uus toimetuse ametisse astudes.

Toimetuse-talitus.

E. S. M. Päästaabi koosolek peeti Tallinnas 17. apr. Harutusel oli skoutliste aumärkide väljaandmise määrused ja Jüripäevaga kaasaskäivad ülenduste ja aumärkide annetamise küsimused. Nendest on mõlemad ajakirja veergudel erikohtadel toodud. Kõne alla tuli ka skoutmasterite võimupiiride maksmapaneku küsimus, nagu nad skm. kogu poolt välja-töötatud, kuid Päästaap ei leidnud võimaliku lõpuksust nende kohta teha.

Koosolekul viibisid pääle alaliste liigete esitajatena „Põhimääruse“ korras skoutmasterite kogu poolt selle juhataja skm. J. Tederson, Tallinna malevast päälük skm. H. Paalman ja Tartu malevast abi-päälük nskm. E. Peetsu.

Skoutmasterite Kogu erakorraline koosolek peeti käsikäes III kongressiga. Harutusel oli Jüripäeva puhul tehtavad ettepanekud, samuti vaadati läbi Päästaabile esitatud ettepanekute materjaalid.

Skoutmasterite kogu juhatajaks valiti äraastunud skm. Sirgo asemele senine juh. asemik skm. Tederson, tema asemele laekahoidjaks senine asemik skm. Antik. Kirjatoimetajaks on endisena skm. Köks.

Koosolekul tuli läbivaatamisele kongressi mõne liikme poolt esitatud protest nskm. A. Tari kui häältelugeja vastu. Läbikaaludes asjaolusi otsustas skm. kogu protesti tähelepanemata jätta, kuna allkirjutajad kongressil oleks pidanud juhatuse tähelepanu protestis esitatud asjaoludele juhtima, pärast kongressi lõppu sellega aga midagi saavutada pole. —n.

Tallinna Skoudi Sõprade Seltsi kevadel s. a. peetud pääkoosolekul valiti seltsi juhatusliigeteks J. Paalmann (esimees), L. Jürgens ja A. Madisson (kassapidajad), B. Rautsman ja J. Hünerson (sekretärid), asemikkudeks A. Pedusaar ja V. Andreesen. Revisjonkommisjoni valiti V. Resev-Resel, M. Martinson ja O. Assmann.

Tallinna Guideide Maleva vanemaks valiti A. Pedusaar, sekretäriks A. Kalman, skoutidel Maleva Vanemaks Fr. Sauer, abiks J. Hünerson.

III Skoutide Kongressi pilt on õnnestanud ja teda võib saada fotograaf A. Lomp'ilt, Tartu, Vana tän. 3. Tellida võib ka „Eesti Skoudi“ kaudu. Pildi hinnaks on 250 marka, kuna postkaart 35 mk. maksab.

GUIDEIDEST

Laager Tartu guideidele oli korraldatud pääle kevadise koolitöö lõpu Elva ligidal Vapramäel. Laagris elati 3 päeva proua Rezoldi juhatusel.

SKOUTLUS VALJAMAIL

Jüripäev Soomes pühitseti 26. apr. s. a. kõigi kolme organisatsiooni poolt ühiselt. Helsingis oli kogunud 800 skoudi ümber pidustustest osa võtma. Lehvivate lippudega mindi hüppodroomile, kus paraad peeti. Lühikese palvejumalateenis-

tuse järele tervitasid skoute 3 skoutide peavanemat ja Soome Vabadussõja kangeline kindral Mannerheim, seletades Pühast Jürist, isamaast ja lippude sümbolilisusest. Siis jagati 15 tublimale skoudile-guideile „Mannerheimi märk“ — auskoudi märk. Ka Soome President võttis skoute sel päeval omas lossis vastu, oma suurt sõbralikkust skoutidele näidates.

Baltimaa Skoutide Jamboree korraldamise küsimus on Läti skoutide poolt üles tõstetud. Esimene nõupidamine peeti Riias 24. mail s. a., kus otsustati Balti Jamboreed võimalust mööda pidada suvel 1926. aastal.

Eesti esitajana võttis nõupidamisest osa skoutmaster H. Paalmann, esitades E. S. M. Päästaabi eitava seisukoha. Sarnane seisukoht on tingitud asjaoludest, et Balti Jamboree 1926. a. suvel kavatakse pidada — on ju meil oma Jamboree korraldusega palju tegevust. Pääle selle veel üleilmne skoutide konverents Helvetsias ja Ungari skoutide Jamboree, liisaks K. N. M. UHINGU ja Karsksliidu üleilmse kongressid — need kõik nõuavad esitust ja ettevalmistusi. Balti Jamborees peaksime aga mõndagi enda õlgadel kandma, eelnimetatud asjaoludel võiks see aga kaunikesti, raske olla. —n.

Leedu skoutide arv on viimase aasta jooksul poole võrra suurenenud. Skoutide arv ulatab nüüd kahe tuhandeni.

Itaalias ou asutatud skoutide-kunstnikkude ja kunstarmastajate selts, mille nimeks Kadas (K(lan) A(mis) D'A(rt) S(cout)). Liikmeks võetakse vastu Rahvusvahelise Skoutide Liitu kuuluvat organisatsioonide liikmeid, kes liikmeksu 5 Itaalia liirat Kadas'i sekretärile saadavad.

Skoutide vahetus. Jaapani skoutorganisatsioon kutsus 30 Hiina skouti endale võõrsile laagriperioodiks, saates samase arvu omi skoute Hiinasse. Eesmärgiks on tugeva vendluse ja sõbralikkuse arendamine kahe vennasrahva vahel. Veel suurem kavatus on teostumisel 1926. a. suvel, kus 400 Ungari skoudi ümber Jaapanisse palutud. Selle võõruskäigu teoksaamilis tuleks 1927. a. suvel vastav arv Jaapani skoute Ungarisse.

SKOUTLUS SISERIIGIS

Valga skoudid laagris. 17.—19. juunini peeti Valga sk. maleva laager Aheru järve kaldal, ilusas Karula ümbru-

ses. Osavõtjaid oli 13 skouti. Laagri juhina tegutses päälük V. Jõgi. Enne seda olid valklased ööpäeva laagris Ema-jõe ääres, Soorus, kus osavõtjaid neliteistkümmend skouti oli.

Tallinna Skoutide I Rühm korraldas oma laagri Kloogal, Baltiski lähedal, juuni keskpaigast selle lõpuni. Laager õnnestus igati, vihmade pääle vaatamata. Laagris käisid mitmed kutsutud külaliste hulgast. Laagrist sõitsid skoudid Läänemaa laulupeole vendadele-skoutidele abiks korrapidamisel.

Võru maleva korraldas kevadise koolitöö lõpul oma esimese laagri. Laager asetseb 6 klm. linnast kaunis Verijärve ümbruses, kaugel inimeste eluasemest. Osa võttis alaliste säälvibiijatena 14 isikut, kuna vihmata päevadel laagris kuni 25 skouti viibis. Ka skoudi vanemad, sõbrad ja guideid käisid skoutide valmistatud toituis maitsemas koguni mitmel korral. Laagri laiemat tegevust takistasid sagedased vihmajärgid, kuid märg ei pesenud naeru näolt. Laager asus neljas telgis, maleva päälük J. Puustusmaa ja laagri päälük-instruktori skm. J. Tedersoni juhatusel. —u.

Jüripäev Võrus pühitseti 26. aprillil. Laupäeval oli skoutide, guideide ja skoudisõprade koosviibimine, kus ettekannetega esineti, ka kongressil nähtudõpidud näidati. Pühapäeval koguti skoutide „kodu“, kust reaalgümnaasiumi aktusele sammuti. Aktusel loeti ette Jüripäeva päevakäsk, selgitati päeva tähtsust ja annetati endisele maleva päälükule skm. J. Tederson'ile teenuste märk. Selle järele marsiti muusika saatel linna puies-tikku, kus nelja aasta eest istutatud tammede juures skm. J. Tederson meele tuletas noid aegu ja kus uuendati töötus Võru skoutlaste tunde tugevnemisest, sama järjekindlust nagu tammede kasvamine.

Võrkpalli võistlused Võrus õppiva noorsoo ringide vahel, mida peeti kevadel s. a., lõppesid 7. juunil skoutide maleva meeskonna võiduga. Skoudid võitsid noor-seppi 30:16 ja Õpetaja Seminaari Noorsoo ringi 30:8. —n.

Külaskäigu Võrru, Petserisse ja Valka korraldas maikuu lõpul Tartu skoutide maleva. Laupäeval 30. kp. jõuti Võrru, kust osa Petserisse edasi sõitis skm. Tedersoni saatel. Petseris vaadeldi linna, kloostrit ja ümbrust, peeti juhulikult võrkpalli võistlustki ja sõideti I suvistepühaks Võrru. Säl vaadeldi linna, tehes rongikäigu läbi linna, käidi järvel

sõitmas, enne seda jalutuskäiku ja mänge linnast väljas Kubija järve ääres korraldades. Õhtul viibiti ühises teelaus, kus meeleolu üsna vennalik oli mängu ja laulu juures. Järgneval hommikul sõideti edasi Valka, kus ka kõigiti olla õnnestanud. Võrulane.

Jüripäev Tartus pühitseti harilikust paremini. Jüripäeva puhul korraldatud paraadi vastuvõtmaks oli haridusminister hra Rahamägi. Paraadil anti üle Tartu Skoudi Sõprade Seltsi poolt tema hoole all olevale skoutide malevale lipp, mis väärtuslikum kingitus kevadpüha puhul. Lipu pühitsemine sündis Pauluse kirikus, kus päevakohase sisuga jumalateenistus peeti. Õhtul oli linnas rongikäik ilutuledega, kusjuures raatuse esisel mõnede ettekannetega esineti.

Veeteed ümber Eesti on sõitnud omavalmistatud süstas Tõrva skoutide päälük H. Tuult ühe kaaslase saatel. Reis läks Tõrvast—Virtsjärve—Viljandi—Pärnu Haapsalu—Tallinn—Narva—Peipsi—Tartu—Virtsjärv. Pikemalt reisust järgmises nr-is.

Tartu Skoutide laager peeti 10.—25. juulini Vapramäel. Laagri vanemaks oli hra A. Paal. Samal asus ka N. M. K. Õhingu laager, mille tõttu laagrielu mõnes ühes isearanis huvitavaks kujunes.

Skoudid Tartu näitusel esinesid korrapidajatena ja esitasid osakese omi töid selleks püstitatud suures telgis. Huvi äratas Võru Skoutide III rühma skoudi töö — raadioaparaat. Skoutidele annetati näituse korraldajate poolt hoolsuse tasuna 10.000 marka.

Mõnda Baden-Powell'ist. Kindralleitnant Sir Robert Stephenson Smyth Baden-Powell, I Parun, G. C. V. O., K. C. B., F. R. G. S., D. C. L., L. L. D. — nii on meie „Chief Scout'i“ nimi ametlikus kirjas. Nimede ja tähtede rida pakub meilegi huvi, on ju B(i)-P(i) meie üleilmne isa. Tähed nime taga märgivad Inglismaal seisuse ja auastmed. I Parun — Inglismaa seisuste traditsioonilise viie klassi üks ülematest. G. C. V. O. (Grand Cross of the Royal Victorian Order) — Ülemjuhataja kuninglikus Victoria ordus — kõrgeima Victoria rüütliite ordu aumärgi omanik. K. C. B. (Knight Comman-

der of the Bath) — Ratsaväe ülemjuhataja. F. R. G. S. (Fellow of the Royal Geographical Society) — kuningliku maateaduse seltsi tegev liige. D. C. L. (Doctor of Civil Law) — Tsiiviilõiguse doktor. L. L. D. (Legum Doctor) — õigusteaduse doktor. Need oleks tähtede selgituseks.

Hulk nimesi on järgmiselt: Stephenson'i — kuulus ehitusmeister — nime on ta omalt ristiisalt, Smyth — kuulus Virginia ülesleidja — oma ema esiisalt pärandanud. Robert Baden-Powell on sündinud 22. veebruaril 1857. a. Londonis.

I R. Sk.'st.

Skoutliste aumärkide annetamise määrused.

(Eesti Skoutide Maleva Päästaabi koosolekul 17. apr. 1925. a. vastu võetud ja esialgselt maksuma pandud, täienduseks „Põhimääruse“ § 35 juure.)

Svastika. Antakse välja ainult eraisikutele, mitte skoutidele, suurte teenete eest skoutluse alal. Ta jaguneb kahte liiki: svastika lindil ja svastika nõelal rinnas kandmiseks.

Svastika lindil rinnas kandmiseks antakse: 1) Järjekorralise ainelise toetuse eest. 2) Teenistuse eest üle viie aasta. 3) Skoutide organiseerimise ehk juhtimise eest eriti edurikkalt (maakonnas ehk üleriikliselt). 4) Skoudi sõprade organiseerimise eest (üleriikliselt). Neist tingimistest peab kandidaat vähemalt kahele vastama.

Svastika nõelal antakse: 1) Ainelise toetuse eest üksikjuhusel. 2) Teenistuse eest 2—5 aastani. 3) Skoutide organiseerimise ehk juhtimise eest eriti edukalt (rühmas). 4) Rühma toetajatekogu organiseerimise ja sõprade seltsi liigete juuresoetamise eest. Ka neist tingimustest peab kandidaat vastama vähemalt kahele.

Teenistuse märk. Antakse ainult skoutidele eriliste teenete ja viljaka tegevuse eest. Tema saaja peab olema olnud vähemalt viis aastat skout, asutanud ehk juhtinud suuremat skoutlist organisatsiooni (malevat), või organiseerinud vähemalt kolm rühma ja viinud need hääle järjele. Tema peab olema teeninud eduga, püsivalt ja visalt, skoutliste põhimõtete järele.

Ülemal nimetatud nõudmiste vähemal määral täitmise eest antakse skoutidele välja teenuste diploom tema teenete tõendamiseks.

Eeskujuliku skoudi märk. Kandidaat peab olema soovitatud maleva staabi poolt: 1) Kui eriliselt hää iseloomuga skout, kohusetruu ja mehine kehaliselt ning vaimliselt; 2) peab olema esimese järgu skout; 3) peab olema hästi soovitatud skoutmasteri ehk kellegi teise erapooletu ning vastutust kanda võiva isiku poolt: a) hoolsuse, vaeva ja püüdmise suhtes, b) ärksuse, hää ülesastumise ja visaduse suhtes; 4) peab olema sooritanud kaks järgmistest eriksamitest: merimees, ujuja, elupäästja, laskja, kalur, tõlk, laagris käija, teejuht.

Seda märki ei anta skoutmasteritele. Märki kantakse paremal pool rinnatasku põõnal. Märki kandmise õiguse võib Päästaabi juhatus skoudilt kas ajutiselt või jäädavalt võtta, kui skout nende märkide annetamise nõudeid edaspidi puudulikult täidab.

Hoolsuse märk. Antakse maleva staabi ettepanekul Päästaabi või selle juhatusel otsusel skoudile, kes ära teinud vähemalt

teise järgu eksami, nelja eriala eksamid ja töötab skoutluse alal energiliselt. Hoolsuse märk kujutab täisskoudi märki rohelise emaljega ja kantakse paremalpool tasku põõnal.

Märgi kandmise õiguse võib Päästaabi juhatus skoudilt kas ajutiselt või jäädavalt võtta, kui skout nende märkide annetamise nõudeid edaspidi puudulikult täidab.

Eeskujuliku rühma märk on metallplaadike sisse graveeritud päälkirjade ja juure kinnitatud rebase või orava sabaga rühma lipuvarda küljes.

Välisvõõraste märk. Eesti skoudi märk Eesti lipu värvides emaljega: liilia, iga leht ise värvi — helesinine-mustvalge. Ta annetakse kas Peavannema, või viimase nõusolekul päästaabi ülema, välissekretääri, malevate vanemate või eriliste volinikkude poolt välismaade skoutide juhtivatele tegelastele nende külastamise puhul lugupidamise väljendamiseks ja teenete tasuks.

Hõbehunt. Saaja peab vastama kõigile teiste märkide annetamise tingimustele. Olles skout peab tal olema eeskujuliku skoudi ja teenuste märk. Hõbehunti kantakse kaelas rohelisel kollaste ääretriipudega lindil.

Päästaabi ülem: **J. Hünerson.**

10 telki ühest riidest.

Edev hunt.

Raskemaks küsimuseks meie laagrite korraldamise juures on telkide saamine. Kuigi kõik teised tingimised soodsad, ei ole võimalik korralikku laagrielu teostada ilma telkideta. Kuid õiged skoudid ei või tagasi kohkuda — ei pea skoutide sõnaraamatus leiduma sõna „võimata“.

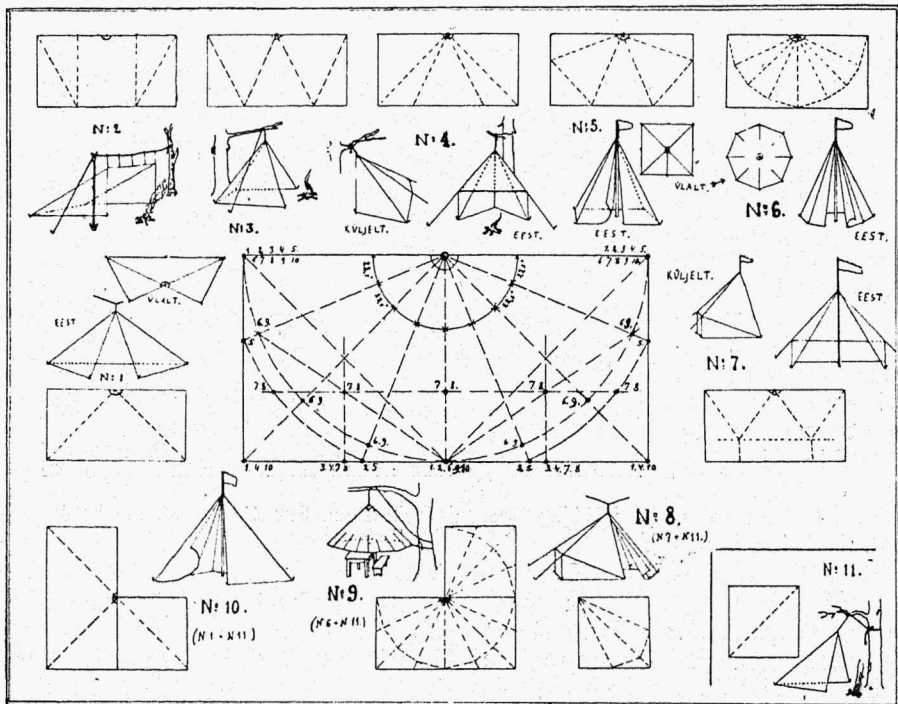
Ameerika skoudid, kuigi nendel enam-vähem alati saadaval kõige paremad laagritelgid, õppivad siiski hoolsasti ka ilma nendeta läbi saama — õppivad telki ehitama igast tihedamast riidetükist, mis käepärast juhtub.

Pildike laagrist: Tallinna Skoutide 9. rühma köök Tammemäel.

Raskem on telki ehitada nii, et see riidetükki ei muudaks, et riie telgi mahavõtmisel endisena terve oleks.

Juuresoleval joonistusel on näha, kuidas ühest riidetükist mitmet laadi telkisi võib ehitada, ilma et riie selle all kannataks. Keskmise osa joonistusel näitab riide mõõtude vaherkorda (peab olema 1×2) ja tarvilikkude punktide leidmist temal. Punktide juures seisvad nr-id näitavad telgi numbert, mille ehitamisel vastava punkti leidmine tarvilik. Ümber keskmise joonistuse on telkide väline kuju ja riide jaotamine iga üksiku tüübi jaoks.

Kui võtame lisaks kesmisele riidele veel teise (suurus 1×1), mis nr. 11. joonistusel märgitud, siis saame võimaluse mõne veelgi mõnusa telgi püstitamiseks.

Meie skoudid peavad hoolsasti siit õppima: tuleval aastal eelseisev Jamboree nõuab seda. Iga osavõtja mäleva peab sinna omade telkidega ilmuma, nagu kongressil räägiti, kuid kaugeltki kõigil malevatel neid pole. Järjelikult — häda ajab härja kaevu — skoudid ise leiavad abi ja tulevad ikkagi Jamboreele.

Joon. „B. S. A. Handbook for Boys“ järele J. T.

Noored, olge virgad ja kulutage raha ainult „Eesti Skoudi“ tellimiseks.

— Nii ütles „papa“ Hünerson III Üleriiklisel Eesti Skoutide kongressil.